

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כב.,] (ב) מעילה טו.,
(ג) ז"ל לי [וכ"א] במשנה
שבמשניות, (ד) [מהא. רש"ש],
(ה) ז"ל משמע,

הגהות הב"ח

(א) גמ' כנסין דמיין ואי לא
גיבעי בעי מיניה השוקא וכו'
לכחות דמיין ואי לא גיבעי בעי
מיניה העשוק: (ג) רש"י ד"ה
האי תנא וכו' ורבי יוסעא ר"ה
הק"ד ואח"כ מ"ה לכחות ששנינו
וכו' הללו הק"ד ואח"כ מ"ה ה'
דברים וכו' כלל הק"ד ואח"כ
מ"ה בכתף: (ג) ד"ה אי קטני
מיניה וכו' אי לא אלא אמרינן
דכו וכו' מזה הק"ד ואח"כ מ"ה
אלא בוגלי:

מוסף רש"י

חמשה דברים בעולה
מצטרפין בו' והסתל. היינו
מנחה הנחה עמה והיון והשמן
מזטרפין זה עם זה בזמן לחייב
מאוס מעלה בחוק ולחייב מאוס
פגול ועותר וטמא ומאוס מעילה
נמי, ואע"ג דמי ישרא נמי קדשי
מזבח מזטרפין זה עם זה, איזטרין
לחייבם הא' ללשמועין, רבותא
דכשר וסלת ויון מזטרפין, אע"ג
דמינא אחרניא מינא (משיכה טו.)

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) אולי צ"ל היינו לפי דעת שאר תנאים שאינם מודים לדברי ר"א דחייב וכו'.

ואילו על הספקות כו' לא קטני: כסופא גבי מעילה: מני. כלומר: חזק מני: קטני מחייב על ספק מעילה כו'. בפרק דס שמיטה (למקו' אר"י) קטני בה' העלמות: ה' העלמות הוא למחלקין אלז זכמים ואלז ש"מ^א ודכ דים ר' יושע: אלז מלי אים לך למימר. מיהא^ב ברימא^א ואלז על ספקין מביא^א הא אילימא ר"ע לית^א מביא אשם תלוי דההא^א מעילה אשם תלוי אפי' וקתני בה' העלמות קיבלה מביא אשם תלוי: זכמים ואלז ש"מ לא אהתחשבה^א אית^א למימר תנאי ד

ודקא קשיא לך דלא תניא אשם מלי
 אשפוק מעילות: האי טעם פטר לה
 יד. והאי דקמי מיה' זבחים בהעלם
 אחר חייב על אחד טנא אחרניא
 ר' יהושע היא: (טו) דרביס
 בעולה מאטרפין. לענין סוית להעלותן
 בתוך שאם העלן חייב כרת ולהכי נקט
 בעולה דבשאר זבחים לא מאטרפך בשר
 לפי שאין כליל. כאותה ששנינו
 הי' שאלמ מה' חייב דרביס הללו: בנפך.
 יט' א' אדרים הפרסא והעלם התחמתן
 בעד הארובה ושמי עצמות לדד מן
 הקפך: ה' מיני קדירה. אכלן כרשין
 וצלה ורכוז ולדעת ולפס ואכלן מה
 עצמו וזהו טעם: ה' מיני טעמים.
 וצלי ומבושל כבש שלוק וצלי קדר:
 ברתנ' מלאכות הרבה מעין מלאכה
 אחת. ומולדות הרבה של אב אחד
 בשבתות הרבה אותן עשה בשבת
 עשה בשבתות אחרתי וכולן בהעלם
 אחת. ובגמרא פריך מאי קמבעיא ליה
 דנקט מרי מילי שבתות ומולדות
 הרבה וחמרי נקט מולדות וכל אבות:
 מלאכות הרבה. עניינים הרבה כגון
 שבת דליכא אבות מלאכות ומולדות: ו
 נגדה אין בה מלאכות הרבה. דלמן חיובה
 אלא ס' ציאה וחייב על כל ציאה
 וציאה בהעלם אחת כדאמר ר'א לעיל
 בגמרא [טז]. צא עליה ומור וצא עליה כו':
 וסגור מכווסר עליו. דכתיב (ויקרא כ')

[illegible]

כאבות דמיין' א' לא בעי: עון שבת אחת אמר רבא אמר א' נמחק: א' לא בעא מיניה: לא בעי מיניה ושטל ליה ורשבתי' בנפיש דמיין ושטל ליה דלדלי מלאכות מלאכות דמיין ושבתות: ליה ורשבתי' בנפיש דמיין א' נמחק: א' עאל ליה עי' ליה: א' קטנת קטנת עולמא: א' כלום. ככה: א' הכי ערשתי בא' את א': נמחק: א' וקטני. ליה: א' הקטנסר שבתות קטנות וקטנת קטנת: א' ארשתי חמשה מחורין כחמשה אחד א' חמ"ב קר אחד ר' לא בקלה ב' המחורין ליה חמשה חמשה: א' ארשתי ע' חמשה ורשבתי' נמחה: א' ורש' ס"א: א' ארשתי: א' ארשתי:

ס שאינם מודים לדברי ר"א דחייב וכו'.

ל על איסור. ואי אמרת חמותו ונעשית אשת איש הא איתוסף הכא איסורא לגבי אחר לכולי עשה שמים ועשה אחת למאי נפקא מינה לקובור בין רשעים גמורים בין נסקליו ונשרפין. אבל כגון דאית ליה ברא אחריני לסבא מיגו (דאיתו) [דאיתוסף] איסורא לגביה בריה דאסור באשור

אמרו לו פרק שלישי בריתות

פז.

נז א מ"י פ"א מהל' מעה"ק
 הלכה ב:
 נז ב מ"י פ"א מהלכות שגגות
 הלכה ח:
 נח ג מ"י שס פ"ה הלכה ד:

רבינו גרשום

[illegible][illegible][illegible]

עליה שמוס בת בן אשתו וכלל השמות הללו, וה"ה בבא על בתו אשתו וכלל אותן ואחזתו באין ידיה (דאבוה) (משום אחוה) יצאו נמי איסור מוסיף שנאסרה שרא ליה, לזמן מי אחי של בת בנה יתיה. שנראה לאתי של אי בתו קאמר: אין שעבר על תב עבר, וכן אחא מרצא על תב איסור חל על איסור, קדמני באיסור מוסיף. היכא דנתוספו מקא ראשונה והיינו איתיה התם מואי אחי מוסיף איכא לגביה שנראה לבנו. ואחזתו אשתו בנות

[illegible]

בלה מיניה ואלא מאי
 דאיכא תנא דקיבלה ואיכא תנא דלא קיבלה אפי'
 תנא סבר לה כותיה כחדא ופליג עליה כחדא סבר
 ליג עליה במעילות ה"ד ה' מעילות אמר שמואל
 דברים בעולה מצטרפין ^אהבשר והחלב והיוין והסלת
 אכל מה' אברים ר"ל אמר אפילו תימא באבר
 רבי יצחק נפחא אמר כגון שאכל בה' מיני קדירה
 כל בה' מעמים: מתני' א אמר ר' עקיבא שאלתי את
 מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת
 אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר א' לו
 ת מק' ומה נדה שאין תוצאות הרבה וחמטות
 ואחת שבת שאין בה תוצאות הרבה ומיתות הרבה
 כל אחת ואחת אמרתי לו א אם אמרת בנדה שיש
 מזהיר על הנדה והנדה מזהרת עליו תאמר בשבת
 אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא
 כל אחת ואחת אמרתי לו א אם אמרת בקטנות שאף
 י ש בהן לאחר זמן תאמר בשבת שאין בה עכשיו
 לי הבא על הבחמה יוכיח אמרתי לו הבהמה
 מיניה אי שבתות כגופין דמיין ואי לא ^ב בעי מיניה
 מאחת בשבתות הרבה אלא ולדי מלאכות אי כאבות
 ה ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה
 א אמרי בי רב תרתי בעא מיניה שבתות כגופין דמיין
 לדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא ושבתות ^ג היכי
 דזדון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה
 מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא או
 מלאכות פשיטא ליה דכגופין דמיין ושגת שבת דזדון
 דימים שבינתיים אי הויין ידיעה לחלק אי לא רבה
 מסתברא

וְכֵן יֵשׁוּעַ עֲלֵמָא. כְּלוּמַר הֵכָּה עַל אַחַת מִן הַקְּטָנוֹת צִיּוֹת הִרְבֵּה
 מֵמָה יוֹדִיעַ. חֲשִׁיב עַל כֹּל צִיָּה כְּדֹאמְרִין לְעִיל [טו]. עֲמֻמָּה שְׂאִילָא לְעִבְדִּי
 יֵשׁוּעַ מֵרִא' וְהִי קֶאֱמַר לִיה בְּחֵמָה כִּשְׁבַת מֵה בְּחֵמָה חֲשִׁיב עַל כֹּל אַחַת
 מֵה לֹא קִיבֹלָה מִיֵּינֵה הִ"ק לִיה אִף בְּחֵמָה מִיֵּבִיעַ לִי כִּשְׁבַת: גַּב' מֵאִי
 גִּטְקַט מוֹלְדוֹת וְלֹא אֲבוֹת: אִי קִבְעִי מִיֵּינֵה שְׁכָחוֹת דְּרִמְיָן אִי לֹא
 חֲשִׁיב דְּלֹא הוֹדַע לִי בִּינְיָמִים מִן אֲמִרְיָן כִּיּוֹן כְּדִבְרֵי שְׁכָחוֹת עֲשָׂן הֲוִי.
 עַל כֹּל כֹּל אַחַת אִלּוּ (א) דְּלִאמְרִינָן דְּהִיב כְּעוֹשָׂה מַלְאָכָה אַחַת כְּמַה
 לְדוֹת לִיבְעִי הִי גַם אֲעֻשָׂה אִב מַלְאָכָה אַחַת בְּשִׁכְחוֹת הִרְבֵּה מֵהוּ:
 חֲשִׁיב אַחַת אִלּוּ עַל כֹּל אַחַת וְאַחַת וְהִיב נִקְט מוֹלְדוֹת אִם כֹּן אֲמִי
 אַחַת בְּשִׁכְחַת אַחַת: תְּרִפִּי בְּעָא מִיֵּינֵה. וְפֻשְׁתִּי תַרְוִיחֹו לְחוּמַרְהוּ מִדְּקִטְנִי
 אִלּוּ בְּגֵדֵה לִיכֹח מוֹלְדוֹת: וְשָׁכוֹת הִיכֹח. אִיזוּ מִן כְּלוּמַר הִ"ד דְּקִעְבִּיד
 לִי אִלּוּ לִרְ"ע דְּחִיב עַל כֹּל אַחַת דְּלֹא אֲמִרְיָן חֲדָא שְׁגָה אִלּוּ אֲמִרְיָן
 י כְּעוֹשָׂה מַלְאָכָה אַחַת בְּכֵמָה הֵעֲלֵמוֹת: וְזוּרֹן שָׁכַת. יוֹדַע שְׁהוּ אַחַת
 יִמְרָא מִיֵּים שְׁבִימִיִּים הֲוִינָן יִדְעִיה תְּחֻלָּה דְּלֵהִי הֲוִינָן יִדְעִיה לִידַע שִׁשְׁכַת
 הֵ"א אִי עֲבִיד חֲדָא מַלְאָכָה בִּז' שְׁכָחוֹת מִן אֲמִרְיָן כִּיּוֹן גַּב' יִמִּים הֵ"א
 אֲכַשְׁמַלְא אֲמִרְיָן דְּרומִין אִלּוּ כְּגוֹן זֶרַע וְקִרְבָּה בְּהֵעֲלֹם אַחַד דְּזוּרֹן שָׁכַת וְשִׁגְגַת
 שְׁכַת וְשִׁגְגַת מַלְאָכוֹת: אִלּוּ זֶרַע. כְּגוֹפִין דְּמִיין וְהִי עֲבִיד בְּהֵעֲלֹם אַחַד
 גַּם מַלְאָכוֹת פְּשִׁטָּה לִיה דְּשָׁכוֹת. כְּגוֹפִי מַלְאָכוֹת שְׂאִין דְּמוּת וּ ז' לֹו
 שְׁכַת וְזוּרֹן מַלְאָכוֹת אֲמִרְיָן אִלּוּ דִּפְסִילוּ אֲמִר' גִּידְעִין דְּמִיין לֹא חֲשִׁיב
 בְּהֵעֲלֹם אַחַת אִינִי כְּגוֹפִין אִלּוּ אִלּוּ אִי אִכְרִי בִּינְיָמִים שְׁבִימִיִּים דְּלֵהִי
 יִמִּים שְׁבִימִיִּים הֲוִינָן יִדְעִיה כְּמוּ שְׂעוּדֵה לִי שְׁכַת הִ"א אִלּוּ:

[illegible]

(א) עד כאן שייך לדף יד ע"א